68. Remmeröd, Sköldinge sn, Oppunda hd.

Pl. 11: B. 790.

Litteratur: B. 790; L. 909; Ransakn. 1667—84; J. Peringskiöld, Mon. Suderm.

I *Ransakn.* 1667—84 lyder uppgiften om stenen sålunda: »Widh Remcrödz broon står een stoor Steen uprest medh runska bookstäfver», J. Peringskiöld skriver: »Renneredz broon» och B. 790 »Renneryd bron». Något fullt motsvarande namn finnes nu icke i Sköldinge. Stenen söktes av mig men förgäves vid Remmarsåsen, fordom Remmarskrogen, vid bron över det vattendrag, som förbinder Älvestadssjön med sjön Veckeln. Utom själva landfästena till bron är vägens sida satt med sten ett långt stycke på västra sidan om bron. Det synes icke omöjligt, att runstenen kan vara inlagd någonstädes bland denna massa stenar.

Enl. måtten i B. 790 var stenens höjd 1,83 m, bredden vid foten 66 cm, i toppen även 66 cm. Ämnet har säkert varit grå sten.

Inskriften är i B. 790 följande:

Slingan: **suirtikr · raisti · stain · at · harams rka · faur** Stenens yta: **sin ·**
5 10 15 20 25 30 35

Mellan 27 **s** och 28 **r** har B. 790 rum för en runa, som kan hava förbisetts och kanske varit **u**, varigenom ett namn uppstode, vars första led vore ordet fvn. *harmr* »sorg» och den senare hörde till *sorg* ävenledes »sorg», vartill fogats namnets svaga böjningsändelse. Detta namn finnes annars icke och kan blott tänkas ursprungligen vara öknamn, jfr isl. *Ásvarðr harmr*, *Hákon harmdauði*.

Översättning: Svärting reste stenen efter Harmsorge, sin fader.

69. Valla, Sköldinge sn, Oppunda hd.

Pl. 37. Pl. 11: B. 793.

Litteratur: B. 793; L. 908; J. Peringskiöld, Mon. Sud.

I B. 793 uppgives runstenens plats vara: »Under Valla Tryskel», och stenen avbildas rämnad i tre stycken. Nu är det tredje stycket borta samt toppen och slutet av inskriften på det andra. De båda bevarade styckena ligga på en bergknalle 50 m nordväst om Valla gästgivaregård men skola för bättre skydd flyttas till Sköldinge kyrkogård.

Ämnet är grå sten. Det större styckets längd är från vänstra slingans övre till högra slingans nedre ända 1,25 m, bredden över **ʏ** i **kana** 63 cm; det mindre styckets längd är 81 cm, bredden 44 cm.

Inskriftens början står på det mindre stycket och har varit **inkialr ⁙ auk-** men **k** saknas redan i B. 793 och av 9 **u** finnes blott 8 cm av staven uppifrån. Mellan det första och andra stycket saknas i B. 793 en del av det andra namnet, som förmodligen varit en sammansättning med -ulv, t. ex. **× i[n]kulfʀ**, då **-fʀ** äro i behåll och foten av **l**, nu blott 2 cm nedifrån. Av 20—24 **stain** i början på högra slingan finnas blott nedre delarna av 23—24 **in**. Styckets inskrift slutar med 32—35 **kana**, följt av nedre korset i kolon.

Med tillsater i [ ] enligt B. 793 har inskriften varit följande:

⁙ inkialr ⁙ a*u***k — *l*fʀ : raistu [sta]*in* : þansi : at ⁙ kana ⁙ [sun kuna ⁙]**
5 10 15 20 25 30 35 40

68. Remmeröd.

Litteratur: J. Peringskiöld, F 1 5: 5, bl. 6.

69. Valla.

Litteratur: J. Peringskiöld, F 1 5: 5, bl. 9.

Endast ett stycke, det större, kunde aug. 1928 återfinnas. Omkring 5 år tidigare hade även det andra, som nu förgäves söktes, funnits vid samma plats.

70. Hedenlunda.

Om Hedenlunda-stenen finnes i Lars Hallmans beskrivning över *Blacksta och Vadsbro socknar* (se ovan Sö 57) följande: »Den andra stenen är at se wid Henlunda Sätterj i Wassbro Sokn,

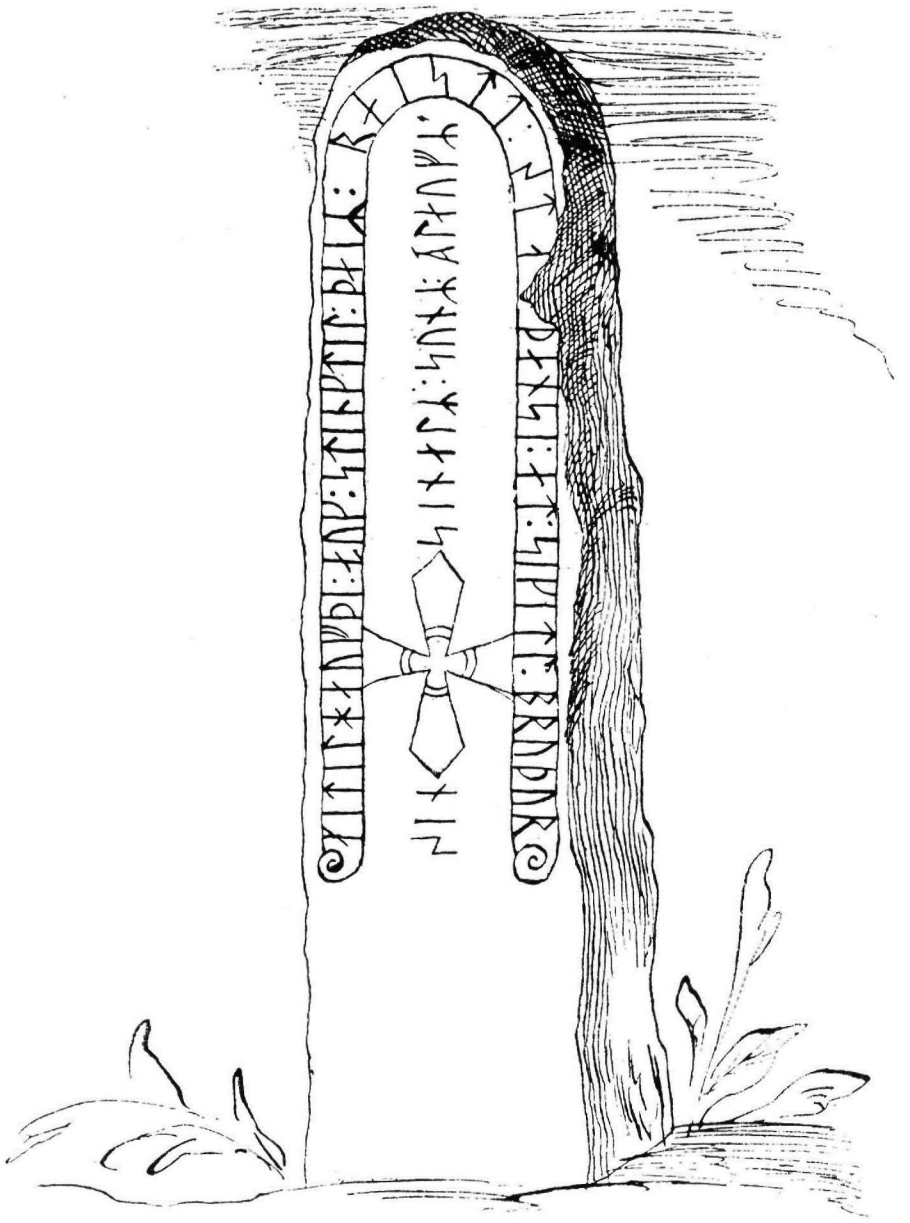

Sö 70. Hedenlunda.
Efter teckning i L. Hallman, Blacksta och Vadsbro socknar.

hafwer tilförne stått deroppe i skogbacken; men för några åhr sedan förder ned til Herrgården och lagd til trägårdstrappa. Gårdsens herre och ägare, som nogsamt wisste Kongl. förordningen om slike Antiquiteter, befalte straxt, så snart han blef det warse, at stenen åter skulle tagas